

σθανθή ὅποιαν ἐπίρημάν καὶ ὅποιον θέλγητρον ἔξασκοῦσιν αἱ Κρεολοὶ ἐπὶ παντὸς ἀνθρώπου, ἢ δὲ Ῥοζὴ δὲν ἦτο οὔτε ὄλυγώτερον ὥραια οὔτε ἡτον ἐπαγγεγός τῆς Σαβίνας. Πρίν απομακρυθῇ ἕδρψῃς ἐν βλέψυι ἐπὶ τῶν χορευτῶν· τὴ Σαβίνα καὶ ὁ Κροῖσος εἶχον γίνει δραντοι.

Ο Ἐρνέστης ἐπανῆλθεν ἐν τῇ οἰκίᾳ, ἀλλ' ἡ ἡμέρα αὕτη δὲν εἶχε ἀκόμη τελειώσει δι' αὐτὸν ὅπιος παρακατιόν θέλομεν ἔδει.

Ε'.

Ο ΚΥΡΙΟΣ ΟΒΕΝ.

Οτε ὁ Ἐρνέστης εἰσῆλθεν ἐν τῇ οἰκίᾳ ὅλοι ἐκοιμῶντο ἑκτὸς τοῦ κινήσου "Οθεν, δῖς, ὡς φρίνεται, ἤτον ὁ πρῶτος ἐγειρόμενος καὶ ὁ τελευταῖος κατακλινόμενος. Ο γέρων ἔγραψεν ἐντὸς θαλαμίσκου οὐτινος εἶχεν ἀφῆσει ἡνεῳγμένην τὴν θύραν ὡς ἵνα προσεκάλει τὸν Ἐρνέστην νὰ εἰσέλθῃ καὶ νὰ τῷ ὀμιλήσῃ. Οὗτος ἀφ' ἑτέρου, ἐνθυμηθεὶς τὴν μυστηριώδην, οὐτως εἰπεῖν, σύστασιν τοῦ Ἰωάννου Πλονζέ, ἐγάθη πρὸ τῆς θύρας. Ο κύριος "Οθεν ἡγέρθη προθύμως, καὶ προσέφερεν κάθισμα, ὁ Ἐρνέστης ἐδέχθη, αὐτὸς, πλὴν ἀμφότεροι ἔμενον συσπιλοὶ καὶ ἀμήγανοι ἀπέναντι ἀλλήλων νομίζων ἔκαστος ὅτι ὁ ἑταρος θύελεν ἀρχίσει τὴν συνομιλίαν· τέλος ὁ Ἐρνέστης ἔλυτε πρῶτο τὴν σιωπήν.

— Κύριε, εἶπεν, νομίζω νὰ ἐπαρατήρησαι σήμερον τὸ πρῶτο ὅτι ἐπιθυμεῖτε νὰ λάβητε συνέντευξιν μετ' ἐμοῦ. Βίστι δύναμαι νὰ σᾶς ἡμειν χρήσιμος;

— Κύριος Κλεμανσῶ, ἐπανέλαβεν ὁ κύριος "Οθεν, πρὸ τας εἰπώ τὸ ἀντικείμενον τῶν ἔκμυστηρεύσεων τὰς ὅποιας προτίθεμαι νὰ σᾶς καθυποβάλλω, εὐαρεστηθῆτε νὰ λάβητε γνῶσιν τῆς ἐπιστολῆς ταύτης, ήτις, δὲν ἀμφιβάλλω, θύλει ἐπινεύσεις ὑμῖν πίστιν πρὸς ἔκεινον τὸν ὅποιον δὲν γνωρίζετε εἰσέτι καὶ τῆς ὅποιας οὗτος ἔχει ἀνάγκην ἵνα σᾶς πει- σῃ περὶ τῆς ἀληθείας τῶν ἔκμυστηρεύσεων του.

Καὶ ὁ Κύριος "Οθεν ἐνεγείρισεν εἰς τὸν Ἐρνέστην ἐπιστολὴν ἣν οὗτος ἀνεγνώρισεν ὡς ὑπὸ τοῦ πατρός του γραφεῖσκην.

Ἐὰν προστιθέμεθα ἔξηγγλων τοῦ σκοποῦ τῆς ἐπιστολῆς ταύτης δὲν ηθέλαμεν βεβαίως πράξεις τοῦτο τόπον ἐπιτυχός δυνον ἡ ἴδια ἐπιστολὴ δῖεν, ἀντιγράφουμεν αὐτὴν αἰτολεῖσθε.

Κύριε "Οθεν.

— Η παροῦσα ἐπιστολὴ θύλει σᾶς ἔγγειρισθῇ ἀπ' εὐθείας παρὰ τοῦ ὑπηρέτου τοῦ οἴου μου, Ἰωάννου Πλονζέ εἰς ὃν δύνασθε νὰ δώσητε πλήρη πίστιν,

καίτοι ὄλιγον εὐθίους δύνος δὲν ἀγνοεῖτε τὰ αἱ-

(ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΕΔΕΜ.)

τιαὶ δι' ἀπέρ οὐλός μου ἀπέργεται; εἰς Γουαδελούπαν· εἰμὶ δὲ βέβαιος διτε θέλετε καταβάλλει πάσχην ἔροντίδης πρὸς ἐπιτυχίαν τοῦ σκοποῦ τῆς ἐπιστολῆς ταύτης, διὸ καὶ ἀναθέτω ὑμῖν τὸ οὐτιωδέστερον αὐτῆς μέρος τὸ τὰ γρηγορικὰ κεφάλαια ἀφορόν. "Οθεν, ἐσώκλειστον θέλετε εὑρεις συναλλαγματικὴν ἐκ πεντύκοντα χιλιάδων φράγκων ἀπέρ θέλετε δικτηρῆι εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ Ἐρνέστου, γωρὶς νὰ τῷ εἰπῆτε ὅτι τὰ ἐλάχετε παρ' ἐμοῦ, ἀλλ' διτε ὑμεῖς αὐτὸς χαρούμενος πρὸς αὐτὸν τῷ προσφέρετε τὰς ἐκδουλεύσεις σας. "Αν ἀλλως ἔπραττον, ἡ ἔδιδον ἀπ' εὐθείας τὸ ποσὸν τοῦτο εἰς τὸν Ἐρνέστην θύλει τὸ καταναλώσει ἐν βραχυτάτῳ γρόνῳ, ἐνῶ εξ ἐναντίκης θύλη δὲν θέλει πράξεις τοῦτο κακὸν ὁ ἀνχυρούμενος γ' ἀποτείνεται πρὸς ὑμᾶς.

— Εἰσθε ἔξηγοντούτης, κύριε "Οθεν, καὶ θέλετε ἐννοήσει τὸ μέτρον τοῦτο ἐνὸς οἰκογενειάρχου πρὸς τὸν οἴου τοῦ εἰς ὃν τὰ θύλη τοῦ παρόντος αἰῶνος ἐνέπνευσαν τὰς σπαταλικὰς ἐκείνης ἔξεις ἀπέρ ήμεις ἡγνοοῦμεν ἄλλοτε. Οὕτως, δὲν ἐπιθυμῶ νὰ δὲν οὐλός μου κατώτερος οὐδεὶς ὄλλου ἐν Γουαδελούπῃ, ἀλλ' εξ ὄλλου δὲν θύλει καὶ νὰ παρασύρηται ὑπὸ τῆς ὄρμης ἐκείνης τῆς φυτικῆς εἰς τὴν νεανικήν του ἥλικαν.

— Ἐν τούτοις, ἐπειδὴ δὲν οὐλός μου φύσει ὑπερήφανος ὄλλος θύλει ἀπευθυνθῆται πώποτε πρὸς οὐδένα διὰ γενίματα, διὰ τοῦτο θέλετε καραδοκεῖ τὴν κατάλληλον στιγμὴν ἵνα τῷ προσφέρητε τὰς ήμετέρας ἐκδουλεύσεις. "Ο Ἰωάννης Πλονζέ θύλει σᾶς δώσει ἐπὶ τούτου τὰς ἀποχρώσας πληροφορίας. Ηέπεισμαι ἐπὶ τῆς ήμετέρας συνέσεως καὶ φιλίας.

"Ιάκωβος Κλεμανσῶ"

Η ἀνάγνωσις τῆς ἐπιστολῆς ταύτης ὄλιγον εὐάρεστος ὑπῆρξεν εἰς τὸν Ἐρνέστην ὅστις καταπέλλον τὴν ὄργην του ἐπέστρεψεν αὐτὴν εἰς τὸν κύριον "Οθεν λέγων αὐτῷ:

— Χαίρω τὰ μέγιστα, κύριε, μακριώνων ὅτι διατελεῖ ἐνταῦθα ὑπὸ τὴν κηλεμονίαν ἐνὸς ξένου καὶ ὑπὸ τὴν ἐπιστολὴν τοῦ ὑπηρέτου μου.

— Δὲν εἶμαι ξένος πρὸς ὑμᾶς, κύριος Κλεμανσῶ, ἐπανέλαβεν ὁ κύριος "Οθεν, καὶ ὅταν σᾶς εἶπε τὸ ἄλτης ὄνομά μου θέλετε ἐννοήσεις ὅτι εἶμαι ἀξιος τῆς ἐκπιστοσύνης τοῦ πατρός σας. Εἶμαι δὲν Δανιὴλ "Ο Μαρθῆ.

— Τιμεῖς; ἀνέκραξεν ὁ Ἐρνέστης.

— Μάλιστα, κύριος Κλεμανσῶ, εἶμαι δὲν νέος ἐκείνος Ἰηλανδᾶς μεθ' οὐ πρὸ τριάκοντα πέντε ἑταῖρον ἔγγισην ἀρχαντος ἐκ Χάρρης ἡ πρωτότοκος ἀδελφὴ τῆς μητρός σας, τὴν ἀτυχῆς Λιμενία. Πλὴν, δὲν ἀγνοεῖτε βεβαίως τὸ ὄλιγηρον αὐτὸς συμβάν, καὶ ἐξ ὄλλου, δὲν εἶναι τώρα τὴν κατάλληλος στιγμὴ ἵνα ἐπανέλθω ἐπὶ παρελθόντος δι' ἀπέρ ἀρχετὰ ἐτιμωρήθημεν ἀμφότεροι. Συμφέροντα ποιητώτερο μᾶς ἀπαγολοῦν, ἐπειδὴ δὲ ταῦτα μέγα διατρέγουσι κέν-

δύνον, ἔκρινε καλὸν νὰ λύσω τὴν ἐμφρόνη σωπήνην ὁ πατὴρ σας μοὶ ἀσύτηνεν. Εἰσει λέκιν ἀνῆλιξ ὅταν ἀπέστρεψε ἐν Γαλλίᾳ, πῷο εἶκοσιν ἐτῶν, καὶ δὲν δύνασθε νὰ μὴ ἐνθυμῆσης ὅταν δὲ πάλιν πρὸ τεσσάρων ἐτῶν ἐπανῆλθον εἰς Χάρρην εἴσθι ἀπόν· τότε ὁ κύριος Κλεμαντῶ μὲ ἔστειλλε πρὸς τὸν κύριον Σαμψών παρὰ τῷ ὄποιῷ καὶ εἰσῆλθον, γάρις εἰς τὴν σύστασιν τοῦ πατρός σας, χωρὶς ὅμως νὰ γνωρίῃ τὴν μεταξὺ ἑμῖν καὶ τοῦ ἀνταποκριτοῦ του ὑπάρχουσαν συγγένειαν.

Ο Ἐρνέστης, ἐκπληκτός ὅτι ἀπήντα ἐν Γουαδελούπῃ, διευθυντὸν ἐμπορικοῦ οἴκου ἀνθρώπων οὐτεινος ὁ θίος τῷ εἰς φυνὴ σείποτε μῆνος, ἀπέστησε τὴν προσοχὴν τοῦ εἰς τὴν διηγησιν ἦν ὁ κύριος. Οἶν (οὕτως θέλομεν ἐξακολουθῆσαι νὰ τὸν ὀνομάζωμεν) ἤτοι μάζετο νὰ τῷ ἐκθέσῃ.

Φίλτατέ μοι κύριε Ἐρνέστα, ἐξηκολούθουσεν ὁ γέρων, ὁ κύριος Σαμψών ὅστις ἀναντιρήθητος εἶναι ἡ τιμάτης καὶ ἡ εἰλικρίνεια αὐτῆς ἐν τῷ πατέρᾳ, ἔχει τοσοὶ ὑπὲρ πάντα ἄλλον, τὰ ἐκλαττόματα, τὸν ὄποιον, ἃ τοι ἐμπιστούμην ἀπεριόριστον καὶ ἀπροσλεψίαν ἔτις ἐν μικρῷ γρόνῳ δύναται νὰ θέσῃ τοὺς πλουσιωτέρους ἐμπόρους ἐν ἀμυγχανίᾳ. Η καλλιέργεια δύο ζαχαροποιείων καὶ μᾶς καρέκες ἀποκιτοῦν καθ' ἔκαρπον ἔτος τοικύτην ὑπέροχον κατάθεσιν καραβικών, ὃστε ἔχει ἡ πυγκομαδὴ λείψει ἐν ἔτος, καὶ ἔχει τὸ προσέχεις ἡ πώλητις δὲν ἔναι: ἐπωφελής, ὁ ἄποικος εἶναι ἀναγκασμένος νὰ συνομολογήσῃ ἐπεζήμιον δάνειον. Ο κύριος Σαμψών ὑπέστη καὶ τὰς δύο ταύτας κρίσεις πρὸ δύο ἐτῶν τρομερὰ κατακιγίς κατέστρεψε τὰς φυτείας του, ἀπὸ τότε δὲ ἡ ἐκπτωτικὴ τῆς ζαχαρέως, ἔνεκεν τῆς ἐπιφόρδου ἀμπλήκης, τῆς πρωτευούστης, ἐξήνταπεν ὅλους τοὺς πόρους τοῦ Κ. Σαμψών. Ήδύνατο, μὲς τότοι ἄλλοι, νὰ διανεισθῇ ἐπὶ τὸν κτημάτων του, πλὴν αἰσθηματικοῦ τοῦ ὑποθέτεος τὸν ἡμέρην, καὶ δικαίως, ἀπειδὴ ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ, πολλοὶ κακόπιστοι ὄφειλέται: ἐδειξεν ὅτι λίγον εὔκολον εἶναι ν' ἀποφύγῃ τὶς τὴν ἀπότισιν γρέους ἐπὶ ὑποθήκη. Καίτοι ἐσυμβούλευσε τὸν κύριον Σαμψών ν' ἀποτανθῇ πρὸς τὸν κύριον πατέρον σας, δὲν ἥθελησε ποτὲ νὰ πράξῃ τοῦτο ἵνα μὴ τῷ φυνερώτῃ ἀμυγχανίαν, ἐξήμερον μὲν, ἀλλ' ἔτις ἥδυνατο νὰ τὸν ἀποδειλιάσῃ ἐπὶ τῶν σκοπῶν οὓς περὶ τοῦ ιδοῦ του ἐσγράτισεν. Ο κύριος Βελμότ τῷ ἔδανεισεν ὅγδοτίκοντα χιλιάδας φράγκων, ὅγι ἐπὶ ὑποθήκη ἀλλ' ἐπὶ συνιλλαγματικῶν τῶν ὄποιων ἡ λῆξις πλησιάζει, καὶ τὰς ὄποιας δὲν θέλομεν δυντεῖν νὰ ἐξαργυρώσωμεν ἐγκαίρως, ἀπειδὴ αἱ ζαχαρεῖς μας ὅμειρονται ἐν τῷ λαμένι καὶ δὲν ἥδυνθειμεν ἀπόμη νὰ λάβωμεν ἀδειαν πωλήσεως εἰς τὸ ἔπωτερικόν ἡ τουλάχιστον προνόμιον τι ἐπὶ τῶν Γαλλικῶν ζαχαρέων ἵνα πωλήσωμεν αὐτὰς ἐντὸς τῆς πρωτευούστης.

Σάς ἐννοῶ, εἶπεν ὁ Κλεμαντῶ, ἐπιθυμεῖτε νὰ θέσω ὑπὸ τὰς διαταγῆς τοῦ κυρίου Σαμψών τὰς πεντήκοντα γιγαντάδας φράγκων ἀπερ ἐνεπιστεύθησαν εἰς ἴμας.

— Λύτη εἶναι ἡ ἰδέα μου, αλλ' αὐτὴ εἶναι καὶ ἡ δυσκολία. Μήτρα δὲν δύναμαι νὰ κάμω τὴν προσφορὰν ταύτην πρὸς τὸν κύριον Σαμψών διότι ἥθελεν εἰσθαι τὸ ἱδιονόμος ἐν τῷ ἔλεγον ὅτι γνωρίζει τὰ μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τοῦ πατρός σας συζήδιας καὶ ὑμεῖς ἐξ ἄλλου δὲν δύνασθε νὰ τῷ προσφέρητε τὸ ποσὸν τοῦτο ἐπειδὴ ἥθελετε τῷ ἀποδεῖξει ὅτι γνωρίζετε τὴν ἀμυγχανίαν του καὶ ἐν τοικύτη προτείνετε ὁ κύριος Σαμψών ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ σᾶς ἀρωτήσῃ πόθεν ἐπληροφορήθητε περὶ τούτου.

— Τὶ μέσον λοιπὸν λέγετε ὅτι εἶναι καλὸν νὰ μεταχειρισθῶμεν:

— Πάργει ἐν μέσον εἰς τὴν διάλεξιν σας καὶ διὰ τὸ ὄποιον δύνασθε νὰ μεταχειρισθῆτε τὸ ὄνομά μου, πλὴν πρέπει πρῶτον νὰ σᾶς ὀμιλήσω περὶ ἄλλου τονὸς προσώπου. Εἶδετε ἐνταῦθα τὴν κυρίαν λὲ Καρπᾶς; εἶναι ἡ γέρα αργακίας τονος τρίλου τοῦ κυρίου Σαμψών. Συμπάθεια εἰλικρινῆς ἀλλ' ἀγνῆ ὑπάργει πρὸ πολλῶν ἐτῶν μεταξὺ εὗτῆς καὶ τοῦ κυρίου Σαμψών, καὶ ἥδη πρὸ πολλοῦ ἥθελον θέσαι ἐν τέρμα εἰς τὰς συκοφαντίας διὰ τοῦ ὑμενίου, ἐάν ἡ κυρία Δὲ Καρπᾶς δὲν διεκύριττεν ὅπτας, λόγων οἰκογενειακῶν ἔνεκεν, ὅτι δὲν ἥθελε: συγκατανείσαι εἰς τὴν ἔνωσιν ταύτην πρὸ τῶν γάμων τῆς Κλέρχας. Η θέσης μοιρώμενης ἀπέναντι νεάνιδος ἔτις ἀπὸ τῆς παιδικῆς της ἀλικίας ἐσυνέθιστας νὰ θεωρῇ ἔκανταν ὡς κυρίαν ἐν τῇ οἰκίᾳ, εἶναι δύσκολος ἐννοῶ θέσην ὅτι ἀνεξαρτήτως ἄλλων αἰτιῶν ἡ κυρία Δὲ Καρπᾶς δὲν ἥθελησε νὰ λάβῃ τοικύτην θέσιν, καὶ ἐπὶ τούτο ἀναβάλλει τὴν μετά τοῦ κυρίου Σαμψών σύζευξιν τῆς μετὰ τὸν ὑπανθρώπειν τῆς Κλέρχας. Οθεν, διέ τῆς γυναικής ταύτης ἥδυνάμεθα νὰ ἔλθωμεν ἡ μάλλον ἥδυνατε νὰ ἔλιηται εἰς βοήθειαν τοῦ κυρίου Σαμψών.

Ο Ἐρνέστης ἤρχεται νὰ σκέπτηται ἐπὶ τῆς προτάσεως ταύτης ὅγι ἔνεκκ διεταγμοῦ ἡ ὅτι ἐνόμιζεν ὅτι τοιοῦτον ποσὸν δὲν ἔτο δρόνιμον νὰ γορηγηθῇ τότον εὐκόλως ὁ Ἐρνέστης ἀλλο τι διεννοεῖτο, ὥρεταιθεὶς δὲ ἐκ τῆς περιστάσεως νὰ ὀμιλήσῃ περὶ ἀντικαμένου περὶ τοῦ ὄποιού ἐπροσποιεῖτο ὅτι οὐδεμίαν εἰλάμβανε φροντίδα αἱ ὄπερ ἀληθίως: ἦν τὸ μόνον τὸ ἀπαγγελοῦν αὐτόν.

Μοι φαίνεται, αἰπήντεται, ὅτι αρ' ἡς συνέλαβον τὰ περὶ ἔμοι τρέδια χωρὶς νὰ μὲ συμβουλεύθωσι, τὰ πράγματα ἀλλαζόντα φάσιν, καὶ ὅτι ὁ κύριος Βελμότ ὅστις πρὸς τὸ παρόν εἶναι ἐπίραβος πιστιωτής, ἥθελεν εἰσθαι τούτων, σύντροφος ἐπικερδέστατος νομοσυγγένεος: τὸν δεσποινίδα Κλέρχαν.

Ο κύριος Οἶνος ὑψώτας λυπηρῶς τοὺς ὄγρους καὶ αἰπήντης γχακλῇ τῇ φωνῇ πρὸς τὸν Ἐρνέστην.

— Η ἥμέρα καθ' ἦν ὁ κύριος Βελμότ ἥθελεν εἰσέλθει εἰς τὴν οἰκογένειαν τοῦ κυρίου Σαμψών καὶ καταστῆ ἴδιοτήτης ἐν Γουαδελούπῃ, ἥθελεν εἰσθαι ἡμέρα διυτυχίας διὰ τὸν τόπον.

— Δικά τὸν τόπον! ἐπενέλαχεν ἔκπληκτος ὁ Ἐρνέστης.

— Είμαι: "Ἄγγλος κύριος, ἐξηκολούθησεν ὁ κύριος" Οἶδεν, ἐχει ποτὲ Τρλανδὸς ἔχει τὸ δικείωμα ν' ὅπου καλεῖται αὐτῷ; ἔχει γεννηθεῖς εἰς μέρος της Μεγάλης Βρεττανίας, σενάριον ὑπὸ τὴν αὐθαδεστέραν, τὴν βαρβαρώτεραν, τὴν ἀπεγνωστέραν τυραννίαν, δύναμις νὰ θεωρήστω ὡς συμπατριῶτας ἐκείνους οἵτινες μεταγενερίζονται τοὺς συμπολίτας μου μετὰ πλειοτέρας ἔτι αὐστηρότερος καὶ περιφρονίστεως ἢ οἱ δύστροπότερος λειπός τοὺς μαύρους του. Μόλις ταῦτα καίτοι πλεῖστα παράπονα ἔχω κατέ τὸν "Ἄγγλων, δὲν ἐπιτυχεῖ νὰ κατηγορήσω αὐτοὺς ἐνώπιον σας. 'Αλλα τὸ πρὸ τὸν κύριον Σαμψών καὶ τὸν πατέρας σας γέρος, διπέρ η εὐγνωμοσύνη μοὶ ἐπιβάλλει, εἴναι ισχυρότερον της ἀβροῦρος σύντης, θέλω δὲ ταῖς ἀνακαλύψει σχέδια, ἀπερ μόνος ἵσως γνωρίζω ἐνταῦθι, ἐνεκκ τὸν μικρούρονίου μετὰ τῆς 'Αγγλίας σχέσεων μου.

Γνωρίζετε, κύριε, δικά τίνων θυσιῶν εξηγοράσατο οἱ 'Αγγλίκες τὴν χειραρχέτησιν τὸν δούλων τὸν ἀποικιῶν της;

'Ο Ἐρνέστης ἤτακάζετο ν' ἀνεργοπάτη καὶ νὰ δείξῃ τὸν ὑπέρμετρον ἐνθουσιασμὸν του ὑπὲρ τῆς θερικῆς ταῖτης φιλανθρωπίας, ἀλλὰ δὲν ἔλαβε καὶ θύμον, διάτι ο κύριος; 'Ο θεος ἐξηκολούθησε λέγων:

— Είσθε βεβαίως ἀρκετά εἰδήμων τὸν ἀληθιὸν συμφερόντων τῆς Γαλλίας, καὶ γνωρίζετε διτὶ οἱ 'Αγγλίκα ξηγίας δικά τὸν ίδιων γειτῶν της τὴν καταστροφὴν τὸν ἀποικιῶν της, ἵνα δικά τοῦ παραχθείγυματος τούτου καταστραφῶσι καὶ οἱ Γαλλικοὶ καὶ οἱ Ισπανικοὶ ἀποικίκι, ὃν η εὐημερία τὰ μέγιστα ἀνησυγχει αὐτάν.

Βεβαίως δὲν πιστεῖτε διτὶ οἱ διοργανισταὶ τῶν λαϊῶν ἐν ταῖς Ἰνδίαις ἐκ φιλανθρωπίας μόνον καὶ ἐκ συμπαθείας πρὸς τοὺς μαύρους κακούδρυσταν τὸ τῆς χειραρχέτησιν σύστημα ἐν Σαμψίκη. . . . 'Εγγνώριζον κάλλιον ἥμαν, η δὲ πειρά δὲν διέλευσεν τοὺς ὑπολογισμοὺς αὐτῶν, διτὶ η κατάργησις τῆς δουλείας, ητο η ἀμέσως καταστροφὴ πάσης ἔχθρων' ἀλλ' ὑπάρχει φύσις μὴ τὰ νομοθετικὰ τῆς Γαλλικούσιας. Πῶς λοιπῶν ὑπελογίσαντο; 'Ίδοι εἶπον, καθ' ἄλλατοις; η κατάργησις τῆς συναλλαγματικῆς ὑπῆρξε τὸ πρῶτον κατὰ τὸν ἀποικιῶν τραῦμα' η κατάργησις τῆς δουλείας ἔσται τὸ τελευταῖον. Θὰ ἀπολέσωμεν ἵσως τινὰς κατακτήστεις, ἀλλ' η Γαλλία καὶ η Ισπανία θέλουσιν ἀπολέσσει πλείονα ἥμαν, καὶ θὰ ἀπολέσωσιν ἀναμμισόλως ὅλας τὰς ἀποικίας των, ἐνῷ η ἀπώλεια τινῶν ἡμετέρων νήσων οὐδὲ κανὴ φανῇ μεταξὺ τῶν ἀπειραρίθμων κατακτήσεών μας.

'Η Γαλλία καὶ η Ισπανία δὲν θὰ ἔχωσι πλέον πόθεν τὰ ὑψηλότερα αἰσθήματα, πλὴν ἓνα καὶ μόνον σκοπὸν θένα πορισθῶσι ἀποικιακὴ, η δὲ εἰς ἥμᾶς μένουσα Ἰνδία λαὶ ἔχει, τὴν καταστροφὴν τὸν γαλλικῶν ἀποικιῶν διὰ τῆς καταργήσεως τῆς δουλείας.

— Ο σκοπὸς οὗτος, ἀπήντησεν ο Ἐρνέστης, θὰ θυετικά πιθανόττες, ἐχει, ως λέγετε, η χειραρχέτησις ητο καταστροφή.

— Καὶ αὐτοῖς ἀλλάζετε! αἰνέκραζεν ο κύριος 'Οθεν μετ' θέμους ἀνθρώπου εἰς διν τοιαύτη ἐρώτησις ἐφαίνετο λίγη παράδοξος. 'Ημην εἰς Σαμψίκην, κύριε, διταν ἥρχισεν η προδιωργανισμένη, αὕτη καταστροφὴ ητις καὶ γραντικίοις θήματι πρώθεντον. 'Αλλ' εἶναι περιττὸν νὰ φέρω ὑμῖν ἄλλας ἀποδείξεις περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου· τὰ σχέδια ὃν ο κύριος Βελμότ εἶναι ἐνταῦθα ο μυστικὸς πράκτωρ, θέλουσιν ἀποδείξεις υμῖν μέχρι τίνος θαθμοῦ θεωρούσιν οι 'Αγγλοις τὴν χειραρχέτησιν ὡς ἀλλάνθαστον μέσον καταστροφῆς. 'Ο κύριος Βελμότ διανείδων γρήματα τῷ κυρίῳ Σαμψών δὲν πρέπεστο μόνον σκοπὸν τὸ μετὰ τῆς Κλάρας συνοικίσιον του καὶ τὸν ἐπὶ τοῦ κυρίου Σαμψών ἐπιφρέστησον· ο πρώτιστος κατού σκοπός, ο σκοπὸς οὗτος ὑπάρχει ἐντολεῖς παρὰ τῆς ἐταιρίας τῶν Ἰνδιῶν, οἷος δὲ καὶ παρ' αὐτῆς τῆς 'Αγγλικῆς κυβερνήσεως, εἴναι νὰ καταστῇ, δισον ἐνεστιν εὐθηνώτερα, ιδιοκτήτης τῶν ὑρκιοτέρων κατοικιῶν τῆς Γουαδελούπης.

Τούτου κατορθωθέντος, ο κύριος Βελμότ καὶ ἄλλοι οὓς θέλετε ιδιῆς φιλανθρωπίας ἀργώτερον, ἀν οὗτος ἐπιτύχη θέλουσιν ἀποκατασταθῆ ἐν Γουαδελούπη, ἀπαξ δὲ ιδιοκτήταις γινόμενοι θέλουσιν ἐργάζεσθαι πρὸς χειραρχέτησιν τῶν δούλων των, ἐν ὀνόματι τῆς φιλανθρωπίας, σπείροντες ἐν τοῖς ἔργοστασίοις ιδέας φιλελευθέρους καὶ ἐπαναγκαστικάς.

Πεντακόσιοι, ὄκτακόσιοι, δύο χιλιάδες δούλοι οἵσως χειραρχεύοντες τοιουτοτρόπως παρὰ τὸν κυρίου των, θέλουσι συγκατίσει διάδοι τινὰ εἰς ἣν μετὰ ταῦτα προστεθέμενοι οἱ ἐκ τῶν ἔργοστασίων φυγόντες μαύροι, θέλουσιν ἀποτελέσσει πυρήνας τινὰ διγανοίς καὶ ἀνατροπής ητις πιθανὸν θέλει προκαλέσσει νέας πάλιν σφαγάς. Οι ιδιοκτήται θέλουσιν οἵσως θριαμβεύσει κατὰ τὸν καταγγονίων αὐτῶν ἔχθρων' ἀλλ' ὑπάρχει φύσις μὴ τὰ νομοθετικὰ τῆς Γαλλικούσιας σώματα ἐκλεψυδάνοντα τὴν ἀπειθείαν ταῦτην ὡς ὀριστητα τοῦ δούλου δικά τὴν ἐλευθερίαν ψηρίσωσι τὴν κατάργησιν τῆς δουλείας.

Εἰτ' ἐπικείμενον εἴτε μερικρυσμένον η τὸ ἀποτέλεσμα τοῦτο, η 'Αγγλία θέλει βεδίζει μετ' ἀκαταβλήτου καρτερίας πρὸς τὸν σκοπὸν τούτου, δικά τῶν δολιωτέρων καὶ καταχθονεστέρων σκευωριῶν ὡς καὶ δικά τῶν γενναιοτέρων καὶ τραχωτέρων φιλανθρωπικῶν ἐπιδείξεων' θέλει μεταχειρίζεται ἀλληλοδικόδχως, τὰ χαμερπέστερα μέσα καὶ

— Ίδοις διτι γνωρίζω, ίδοις περὶ οὐ τίνος εἰμὶ βέβαιος, ίδοις διτι η γενναιόφρενον καρδία τοῦ κυρίου Σαμψών δὲν ὑπερβούνται καν εἰσέτι.

Ο Έρνεστης τίχροάσθη μετά παραδόξου ἐπιπλήξεως τὰ ὑπὸ τοῦ κυρίου. "Οἶν λεγθέντα καὶ τοῦτο ὑπῆρξε δι' αὐτὸν παλινδρόμητις τις οὕτως εἶπεῖν, ἐπὶ τῶν ἴδεων καὶ τῶν σχεδίων μὲν ὃν αὐτὸς οὗτος εἶγεν ἔλθει ἐν Γουκδελούπῃ ἀλλ' ἔνεκεν εὐμεγῶν τινῶν παραχωρήσεων ἃς ὁ ἀνθρώπος εὐκόλως δωρεῖ ἐκεῖτῷ, ἔγκολούθησε τὰ μὲν ιδικά του σχέδια νὰ θεωρῇ ὡς πλήρη γενναιῶν ἴδιῶν, τὰ δὲ τοῦ κυρίου Βελμότ βδελυκτὰ καὶ καταχθόνια καίτοι ὥφ' ὅλας τὰς ἐπόψεις ἤσαν τὰ αὐτά.

Ἐγ τούτοις, εἰς τὰς κατὰ τοῦ κυρίου Βελμότ κατακρίσεις του ὑπῆρχε μᾶλλον ἔθνικὴ ἀντιπάθεια παρὰ συναίσθησις τῶν κκεῶν προθέσεων τοῦ Αγγλου. Ο Έρνεστης ἐνόμιζεν προπετεῖς, ἀτιμον, διτοι εἰς "Αγγλος ἕρχετο νὰ ἐνσπείρη τὴν διχόνοιαν εἰς τόπον ὅστις ἦν εἰσέτι Γαλλία, δὲν ἦν νόει δικαίως ὅτι αὐτὸς ἦτο μᾶλλον ἔνοχος κακὸς προσδίδων τὰ συμφέροντα τῶν σηματωριωτῶν του.

Ἡ συνδιάλεξις αὗτη ἀντὶ ν' ἀποσπάσῃ αὐτὸν ἐκ τῶν σαθρῶν ἴδεων του, ἔσγειν ἀποτέλεσμα τὴν ἐπ' αἱρίστῳ ἀναβολὴν τῆς ἐκτελέσθεως αὐτῶν· δισον δὲ φιλάνθρωπος καὶ ἀν ἦτο ὁ Έρνεστης, δὲν ἤθελεν δικαίως καὶ νὰ συγκοινωνήσῃ τὸν κύριον αὐτὸν ὅστις τῷ ἀπήρεσκεν εἰς τὰς πράξεις του ἢ εἰς τοὺς σκοπούς του. Αποφασίσας δισον ν' ἀναβάλλῃ τὰ σχέδια του εἰς καταλληλοτέρους ἐποχὴν ἀπάντησε πρὸς τὸν κύριον "Οἶν:

— Εὐγνωμονῶ ὑμῖν, κύριε, διὸ τὰς ἔκμυστηρεύσεις σας ταύτας, σᾶς εὐχαριστῶ δὲ προπάντων, διτοι δὲν ἀμφιβάλλετε περὶ τῶν πρὸς τὸν κύριον Σαμψών καλῶν προθέσεών μου. Ἐκτὸς τῶν πεντήκοντα χιλιάδων φράγκων ἀπέρι ἀ πάτηρ μου σᾶς ἐνεπιστεύθη, εἰμὶ κατοχος ἵσου σχεδὸν ποσοῦ, διπέρ θέτω ὑπὸ τὰς διαταγὰς σας.

— Οχι τὰς ἐμὰς, ἀπήντησεν ὁ κύριος. "Οἶν ἀλλὰ τὰς τῆς κυρίας Δὲ Καρπᾶς ἥτις μόνη δύναται νὰ συδικάλλεχθῇ περὶ τοιούτου ἀντικειμένου μετὰ τοῦ κυρίου Σαμψών καὶ ἥτις μόνη ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ τῷ προστέρῃ τοικύτην βοήθειαν κακὸ μέλλουσαν νὰ συνενώσῃ μετ' αὐτοῦ τὸ μέλλον της.

— Πλὴν, ἐπανέλαβεν ὁ Έρνεστης, ὁ κύριος Σαμψών δὲν ἀπομάζεται νὰ πληρώσῃ τὸν κύριον Βελμότ;

— Ο κύριος Σαμψών κατὰ τινὰς λόγους μετ' ἄκρας περιτικέψεως λεγθέντας, νομίζει ὡς βέβαιον διτοι ὁ κύριος Βελμότ θὰ τῷ προτείνῃ ἀνανέωσιν, καὶ διτοι εὐτυχέστερον τι ἔτος θέλει τῷ ἐπιτρέψῃ τὴν ὅλοτελῇ ἔξοφλησιν τοῦ χρέους τούτου.

Ἐξ ἀλλοῦ, τὰ ἐκ τῆς κληρονομίας τοῦ κυρίου Τορένου προκύπτοντα κοινὴ συμφέροντα ἐξ ὃν ἵκανη ποσότης χρημάτων θέλει περιελθει εἰς τὰς χεῖρας τοῦ κυρίου Σαμψών ἐνθαρρύνοντας τὸν τελευταῖον τοῦτον· μετὰ παντὸς ἀλλού ἐκτὸς τοῦ κυρίου Βελμότ δὲν ἤθελον ἀντισυγεῖ περὶ τῶν συμβούσαμένων διότι αἱ ἐν Κουντα, ἰδιοκτησίαι τοῦ κυρίου

Σαμψών δύνανται ν' ασφαλίσουν δεκαπλασίας τὸ συνομολογηθὲν δάνειον· πλὴν τὰ σχέδια τοῦ στὸ Εδουάρδου, καθ' ὃσον ἤδυντιθν νὰ ἐννοήσω, εἶναι τόσω κακόβουλα, ὅστε οὕτως δὲν θέλει λείψει νὰ ἔξασκτη ἐπὶ τοῦ κυρίου Σαμψών τὴν ἐπίφοβον καὶ ἐπιζήμιον ἐπιφρότην του.

Ο ἀνθρώπος οὗτος μὲν τρομάζει, καὶ ἐὰν δὲν ἀπατῶμαι, ἡ κυρία Δὲ Καρπᾶς γινώσκει περὶ αὐτοῦ πλειότερα ἀφ' ὃσα ἔγω ὑποπτεύομαι· ἡ ἐν τῇ οὐκίᾳ τοῦ κυρίου Σαμψών θέσις μου δὲν μοὶ ἐπιτρέπει νὰ λάβω μετ' αὐτῆς ἣν μεθ' ὑμῶν ἔλαβον ἔξηγησιν. Πρὸς τούτοις καίτοι κεκτυμένη ἡ ἴδια οὐχὶ εὐκαταφρονήτου περιουσίας δὲν δύναται διαιρεῖσθαι καὶ νὰ διαθέσῃ τοιούτου σημαντικοῦ ποσοῦ ἐν ολίγαις ἡμέραις. Δύνασθε νὰ τῇ διακοινώσητε ὅσα τὰς ἐκλυστηρεύθην, καὶ τὸ ἀληθές ὄνομα μου αὐτὸς δύνασθε νὰ τῇ εἰπῆτε διάτι τοιουτοτρόπως θὰ ἐννοήσῃ πῶς ἤδυντιθν νὰ ἔξηγηθῷ ἀφόβως εἰς τὸν μίον τῆς ἀδελφῆς τῆς συζύγου μου. Η κυρία Δὲ Καρπᾶς, σᾶς τὸ λέγοι, εἶναι γυνὴ πλήρης ἐνέργειας ἀνδρίχεις καὶ καρτερίας, ἥτις δύναται ἀμαρτία εἰδοποιηθῆ νὰ προλάβῃ τοὺς κινδύνους οἱ ὅποιοι ἐπαπειλοῦσι τὸν κύριον Σαμψών.

Κατ' αὐτὴν τὴν στιγμὴν μικρὸς Θόρυβος ἤκουεται ἐν τῇ οὐκίᾳ καὶ ὁ δὲ κύριος. "Οἶν ἐπετάξατο διὺς νεύματος σωπὴν τῷ Έρνεστῃ ὡς ἵνα τῷ εἰδοποιήσῃ διτοι ἡτο ὅνωρελές καὶ ἀνάρμοστον νὰ ἴδωσιν αὐτοὺς ἐν τοιαύτῃ ἀρχῃ εἰς μυστικὴν συγέντευξιν· δισον ὁ Κλεμανσῶν ἀπεσύρθη πάραπτα ἐν τῷ δωματίῳ αὐτοῦ.

ΣΤ'.

ΦΡΙΚΩΔΕΣ ΣΥΜΒΑΝ

Εἰσερχόμενος ἐν τῷ δωματίῳ του μετ' ἀνγυριμένου κηρού ὁ Έρνεστης ἐξεπλήγθη οὐκ ὀλίγον βλέπων ἀνθρώπων τινὰς ἐσκυριμένους ἐπὶ τῆς κλίνης του δοτις μετὰ φωνῆς πνιγγρᾶς ἀνέκραζεν ὡς παράφρων:

— Λύθεντα, Λύθεντα. . . . ἐξυπνίσατε αἰθέντα! . . .

Ο Έρνεστης ἀναγνωρίσας τὴν φωνὴν τοῦ Ιωάννου Πλονζέ,

— Ε, λοιπόν, τῷ εἶπεν, τί ἔχεις;

Εἰς τὴν φωνὴν ταύτην ὁ Ιωάννης Πλονζέ ἐστράφη καὶ πρὶν ἔτι λάβῃ καρόν τὸν ἀναγνωρίσῃ τὸν κύριον του ἔπειτα προνής κατὰ γῆς, τρέμων διος καὶ μὴ δυνάμενος νὰ ἔξαρθρώσῃ λέξιν ἔνεκα τῆς σπασμωδικῆς συγκρούσεως τῶν σιαγόνων του. Η κατάστασις τοῦ δυστυχοῦς νέου ἦν ἀληθῶς φρικώδης διότι ὁ Έρνεστης δοτις κατ' ἐκείνην τὴν στήμην εἰσήρχετο ἐν τῷ δωματίῳ του ἵνα παραδοθῇ εἰς συλ-